

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 640

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 29 iunie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		Asigurare Logistică Integrată, precum și trecerea unei construcții din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia în vederea casării	
Decizia nr. 657 din 19 octombrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XVIII teza finală din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, ale art. 12 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, precum și ale art. 64 alin. (4) coroborate cu cele ale art. 73 alin. (2) și ale art. 74 alin. (2) din Codul de procedură civilă	2–4		11
Decizia nr. 660 din 19 octombrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 489 alin. (5) și (6) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal	5–7	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		1.698.	— Ordin al ministrului sănătății privind modificarea și completarea anexelor nr. 1 și 2 la Ordinul ministrului sănătății nr. 443/2022 pentru aprobarea prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, valabile în România, care pot fi utilizate/comercializate de către deținătorii de autorizație de punere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții acestora, distribuitorii angro și furnizorii de servicii medicale și medicamente pentru acele medicamente care fac obiectul unei relații contractuale cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în România, a prețurilor de referință generice și a prețurilor de referință inovative .....
807.	— Hotărâre pentru modificarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 1.134/2020 privind declanșarea procedurilor de expropriere a tuturor imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Autostrada Sibiu—Pitești” — Secțiunea 5 Curtea de Argeș—Pitești, aflate pe raza localităților Budeasa, Curtea de Argeș, Mălureni și municipiul Pitești, din județul Argeș	8–10	12
813.	— Hotărâre privind actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Direcția		
		3.874.	— Ordin al ministrului educației privind acordarea autorizației de funcționare provizorie Fundației „Smart Children” din municipiul Brașov pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „PRÉMS” din municipiul Brașov .....
		3.876.	— Ordin al ministrului educației privind acordarea acreditării Grădiniței cu program normal și program prelungit „Castelino Baby” din municipiul București ....

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 657**

din 19 octombrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XVIII teza finală din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, ale art. 12 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, precum și ale art. 64 alin. (4) coroborate cu cele ale art. 73 alin. (2) și ale art. 74 alin. (2) din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. XVIII teza finală din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, ale art. 12 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, precum și ale art. 64 alin. (4) coroborate cu cele ale art. 73 alin. (2) și ale art. 74 alin. (2) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ciprian Iulian Damian în Dosarul nr. 1.402/89/2014/a17 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.365D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Decizia nr. 2.925 din 14 iunie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.402/89/2014/a17, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XVIII teza finală din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, ale art. 12 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, precum și ale art. 64 alin. (4) coroborate cu cele ale art. 73 alin. (2) și ale art. 74 alin. (2) din Codul de procedură civilă.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ciprian Iulian Damian cu prilejul examinării recursului declarat împotriva Deciziei nr. 409 din 24 mai 2017, pronunțată de Curtea de Apel Iași — Secția civilă, prin care a fost respins apelul declarat de apelantul Ciprian Iulian Damian, în calitate de administrator special al S.C. Sporting Club — S.A. Vaslui, împotriva Încheierii de ședință din 22 februarie 2017, pronunțată de Tribunalul Vaslui — Secția civilă.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că textele legale criticate creează o situație discriminatorie între persoanele fizice și juridice care

participă la litigii de o valoare similară, însă în proceduri de drept civil pur, față de alți participanți care sunt chemați în judecată în cauze inițiate de către persoane aflate în procedura insolvenței. O altă critică constă în faptul că textul supus controlului din Legea nr. 2/2013 nu a realizat o coordonare a celorlalte reglementări din dreptul existent, astfel încât să permită o aplicare unitară a incidenței căii de atac a recursului. În acest sens, arată că prin Decizia nr. 369 din 30 mai 2017, Curtea Constituțională a declarat ca fiind neconstituțional sistemul pragului valoric de filtrare a recursurilor, iar în speță critica vizează, în mod similar, excluderea unor categorii de cetățeni prin simplul fapt că sunt părți în procedura insolvenței, care este exclusă de la calea de atac a recursului. Susține, de asemenea, că nu există posibilitatea de a realiza o interpretare unitară a dispozițiilor legale criticate din Codul de procedură civilă din perspectiva ipotezei aplicabilității recursului. Învederează faptul că interpretarea situației de față trebuie realizată într-o modalitate coordonată, nu exclusiv în baza dispozițiilor Legii nr. 85/2006 sau ale Codului de procedură civilă, context în care solicită instanței de contencios constituțional să constate faptul că, în prezenta cauză, instanța de recurs este chemată să se pronunțe asupra unui incident procedural, a cărui reglementare nu se găsește în Legea nr. 85/2006, ci exclusiv în Codul de procedură civilă.

6. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, iar textele de lege criticate nu încalcă dreptul la un proces echitabil, nu instituie discriminări și nu contravin principiului egalității de tratament între subiectele de drept, în condițiile în care Curtea Constituțională a statuat că este competența exclusivă a legiuitorului instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, conform art. 126 alin. (2) din Constituție.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum a fost invocat de autorul excepției și reținut în dispozitivul încheierii de sesizare, îl constituie prevederile art. XVIII teza finală din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul

de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 12 februarie 2013, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2016 pentru prorogarea unor termene, precum și pentru instituirea unor măsuri necesare pregătirii punerii în aplicare a unor dispoziții din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1009 din 15 decembrie 2016. Curtea constată că este criticată soluția legislativă potrivit căreia *„În procesele pornite începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și până la data de 31 decembrie 2018 inclusiv nu sunt supuse recursului hotărârile pronunțate în cererile prevăzute la art. 94 pct. 1 lit. a) — i) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, în cele privind navigația civilă și activitatea în porturi, conflictele de muncă și de asigurări sociale, în materie de expropriere, în cererile privind repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare, precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv. De asemenea, în aceste procese nu sunt supuse recursului hotărârile date de instanțele de apel în cazurile în care legea prevede că hotărârile de primă instanță sunt supuse numai apelului.”*

11. Constituie obiect al excepției de neconstituționalitate și dispozițiile art. 12 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, potrivit căreia *„Hotărârile judecătorului-sindic sunt executorii și pot fi atacate, separat, numai cu apel.”* Deși Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței a fost abrogată expres prin art. 344 lit. a) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, în contextul Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care a fost interpretată sintagma *„în vigoare”* din cuprinsul art. 29 din Legea nr. 47/1992, text care circumstanțiază controlul de constituționalitate numai la legile și ordonanțele în vigoare, Curtea Constituțională a reținut că acest control vizează *„dispozițiile aplicabile cauzei, chiar dacă acestea nu mai sunt în vigoare”*, dar ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. Așa fiind, deși nu mai sunt în vigoare, prevederile art. 12 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței își produc în continuare efectele juridice, fiind aplicabile cauzei, astfel încât, în aceste condiții, Curtea urmează a se pronunța asupra constituționalității acestor prevederi legale.

12. De asemenea, prin raportare la reglementările mai sus menționate, sunt criticate și dispozițiile art. 64 alin. (4) coroborate cu cele ale art. 73 alin. (2) și ale art. 74 alin. (2) din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins normativ:

— Art. 64 alin. (4): *„În cazul admiterii căii de atac exercitate împotriva încheierii prin care instanța a respins ca inadmisibilă cererea de intervenție, hotărârea pronunțată este desființată de drept, iar cauza se va rejudeca de instanța în fața căreia s-a formulat cererea de intervenție de la momentul discutării admisibilității în principiu a acesteia.”;*

— Art. 73 alin. (2): *„Cererea făcută de reclamant sau de intervenientul principal se va depune cel mai târziu până la terminarea cercetării procesului înaintea primei instanțe.”;*

— Art. 74 alin. (2): *„Dispozițiile art. 64 și art. 65 alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător.”*

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) potrivit căreia *„În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”*, ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și ale art. 21 alin. (3) potrivit căreia *„Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil”*.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că soluția legislativă criticată a mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare, în acest sens fiind, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 648 din 17 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 4 din 3 ianuarie 2018, Decizia nr. 385 din

4 iunie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 862 din 25 octombrie 2019, Decizia nr. 620 din 10 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 942 din 25 noiembrie 2019, Decizia nr. 624 din 10 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 20 ianuarie 2020, Decizia nr. 389 din 18 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 791 din 28 august 2020, și Decizia nr. 532 din 2 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 74 din 25 ianuarie 2021, decizii prin care Curtea a statuat în sensul conformității textelor de lege criticate cu Legea fundamentală.

15. Astfel, Curtea reține că prin Decizia nr. 369 din 30 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 20 iulie 2017, instanța de contencios constituțional a constatat că prin impunerea unui prag valoric al cererii pentru accesul la calea de atac a recursului, legiuitorul nu asigură egalitatea juridică a cetățenilor în accesul la această cale extraordinară de atac, parte componentă a dreptului la un proces echitabil, și a statuat că sintagma *„precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv”*, cuprinsă în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, contravine dispozițiilor art. 16 alin. (1) și celor ale art. 21 alin. (3) din Legea fundamentală. De asemenea, Curtea a constatat că efectul constatării neconstituționalității sintagmei *„precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv”*, cuprinsă în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, în condițiile prorogării aplicării până la 1 ianuarie 2019 a dispozițiilor art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă, este acela că, de la data publicării deciziei mai sus menționate în Monitorul Oficial al României, Partea I, urmează a se aplica prevederile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, în sensul că sunt supuse recursului toate hotărârile pronunțate, după publicarea acestei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I, în cererile evaluabile în bani, mai puțin cele exceptate după criteriul materiei, prevăzute expres în tezele cuprinse de art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013.

16. Curtea constată că în cauză, autorul excepției de neconstituționalitate își formulează critica tocmai prin prisma considerentelor deciziei precitate, în sensul extinderii efectelor acestei decizii și cu privire la criteriul materiei, respectiv la procedura insolvenței. În acest context, prin jurisprudența mai sus menționată, Curtea a reținut că în cuprinsul art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 sunt enumerate expres situațiile în care nu sunt supuse recursului hotărârile judecătorești, și anume în cererile prevăzute la art. 94 pct. 1 lit. a) — i) din Codul de procedură civilă, cele privind navigația civilă și activitatea în porturi, conflictele de muncă și de asigurări sociale, în materie de expropriere, în cererile privind repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare, precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv. Astfel cum reiese din conținutul normativ al art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, acesta nu are în vedere și materia insolvenței, care guvernează litigiul în care autorul excepției este parte.

17. În jurisprudența sa, Curtea a precizat că art. 12 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 reprezintă o normă procedurală care exclude calea de atac a recursului în ceea ce privește hotărârile judecătorului-sindic, iar aceasta este consecința caracterului special, derogatoriu, al procedurii insolvenței. Potrivit art. 11 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 85/2006, una dintre atribuțiile judecătorului-sindic, în cadrul prezentei legi, o reprezintă judecarea acțiunilor introduse de administratorul judiciar sau de lichidator pentru anularea unor acte frauduloase și a unor constituiri ori transferuri cu caracter patrimonial, anterioare deschiderii procedurii, iar, în temeiul art. 12 alin. (1) din Legea nr. 85/2006, hotărârile judecătorului-sindic sunt executorii și pot fi atacate, separat, numai cu apel. De asemenea, în conformitate cu art. 8 alin. (1) din același act normativ, *„Curtea de apel va fi instanța de apel pentru hotărârile pronunțate de judecătorul-sindic în temeiul art. 11. Hotărârile curții de apel sunt definitive.”*

18. Prin urmare, în această materie, legiuitorul a consacrat dublul grad de jurisdicție, iar, întrucât apelul este o cale devolutivă de atac, părțile beneficiază de o examinare pe fond

a cauzei lor, atât în fața tribunalului, cât și în fața curții de apel. Împrejurarea că hotărârile pronunțate în materia insolvenței nu pot fi atacate cu recurs decurge tocmai din specificul acestei proceduri, care a impus adoptarea unor reguli de procedură speciale, ce derogă de la normele dreptului comun. În acest context, Curtea a reținut că atât doctrina, cât și jurisprudența au recunoscut procedurii insolvenței caracterul său special, derogatoriu dreptului comun, dreptului procesual civil și dreptului civil. Prin Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței (și ulterior prin Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență) s-a instituit o procedură legală distinctă, specială față de dreptul comun, aplicabilă societăților în insolvență, legiuitorul consacrand, în mod expres, că dispozițiile legii privind procedura insolvenței se completează, în măsura în care nu contravin, cu cele ale Codului de procedură civilă și ale Codului civil.

19. Curtea a mai reținut că principiul egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). De asemenea, situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 67 din 26 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 18 martie 2015). Totodată, Curtea a subliniat, în mod constant, în jurisprudența sa, că pentru situații juridice diferite legiuitorul poate institui un regim juridic diferit, fără a încălca, în acest fel, principiul constituțional al egalității în drepturi (a se vedea Decizia nr. 365 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 6 august 2014).

20. În consecință, exceptarea de la accesul la calea de atac a recursului este dată de faptul că justițiabilul se află într-o procedură de judecată specială față de cea de drept comun, ceea ce se constituie într-un criteriu obiectiv și rațional pentru diferența de tratament a acestuia în raport cu un justițiabil aflat în procedura generală. Totodată, stabilirea procedurii de judecată speciale nu are un caracter arbitrar, fiind o concretizare a unei necesități de soluționare rapidă și simplificată a unor cereri de un anumit quantum care reflectă aspecte cotidiene ale vieții sociale. Prin urmare, nu se poate reține încălcarea art. 16 din Constituție.

21. În ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, chiar dacă accesul la calea extraordinară de atac este o parte componentă a acestuia, se constată că accesul liber la justiție nu are semnificația accesului la toate structurile judecătorești și

la toate căile de atac prevăzute de lege. Accesul liber la justiție implică prin natura sa o reglementare din partea statului și poate fi supus unor limitări, atât timp cât nu este atinsă substanța dreptului, în acest sens statuând și Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa, de exemplu, prin Hotărârea din 26 ianuarie 2006, pronunțată în Cauza *Lungoci împotriva României*, paragraful 36, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 588 din 7 iulie 2006. Mai mult, nicio dispoziție cuprinsă în Legea fundamentală nu instituie obligația legiuitorului de a garanta parcurgerea în fiecare cauză a tuturor gradelor de jurisdicție, ci, dimpotrivă, potrivit art. 129 din Constituție, căile de atac pot fi exercitate în condițiile legii. Legea fundamentală nu cuprinde dispoziții referitoare la obligativitatea existenței tuturor căilor de atac, ci reglementează accesul general neîngrădit la justiție al tuturor persoanelor pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor lor legitime, precum și dreptul tuturor părților interesate de a exercita căile de atac prevăzute de lege.

22. De asemenea, Curtea a reținut că, instituind reguli speciale privind exercitarea căilor de atac, legiuitorul trebuie să asigure părților interesate posibilitatea de a formula o cale de atac împotriva hotărârii judecătorești considerate defavorabile, doar lipsa oricărei căi de atac împotriva unei hotărâri pronunțate în instanță echivalând cu imposibilitatea exercitării unui control judecătoresc efectiv, dreptul de acces liber la justiție devenind astfel un drept iluzoriu și teoretic (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 500 din 30 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 14 august 2015, paragraful 16). Reglementările internaționale în materie nu impun accesul la totalitatea gradelor de jurisdicție sau la toate căile de atac prevăzute de legislațiile naționale, art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale consacrand numai dreptul persoanei la un recurs efectiv în fața unei instanțe naționale, deci posibilitatea de a accede la un grad de jurisdicție (Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 26 octombrie 2000, pronunțată în Cauza *Kudła împotriva Poloniei*, paragraful 157). Totodată, instanța de la Strasbourg, prin Hotărârea din 21 februarie 1975, pronunțată în Cauza *Golder împotriva Regatului Unit*, paragrafele 37 și 38, a statuat, cu privire la art. 6 paragraful 1 din Convenție, că „Dreptul de acces la tribunale nu este absolut. Fiind vorba de un drept pe care Convenția l-a recunoscut fără să-l definească în sensul restrâns al cuvântului, există posibilitatea limitărilor implicit admise chiar în afara limitelor care circumscriu conținutul oricărui drept”.

23. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ciprian Iulian Damian în Dosarul nr. 1.402/89/2014/a17 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și constată că prevederile art. XVIII teza finală din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, ale art. 12 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, precum și ale art. 64 alin. (4) coroborate cu cele ale art. 73 alin. (2) și ale art. 74 alin. (2) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 19 octombrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 660

din 19 octombrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 489 alin. (5) și (6)
din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 489 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Societatea TIMMOBILIA — S.R.L., cu sediul social în Timișoara, în Dosarul nr. 1.801/30/2018 al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.513D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 28 septembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.801/30/2018, **Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 489 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea TIMMOBILIA — S.R.L., cu sediul social în Timișoara, într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ, respectiv a unei hotărâri a Consiliului local din 2017, în contradictoriu cu Consiliul Local al Municipiului Timișoara și Municipiul Timișoara, prin primar Nicolae Robu.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că reglementarea criticată contravine art. 1 alin. (5) din Constituție, fiind insuficient de precisă și clară în legătură cu criteriile care stau la baza supraimpozitării, proprietarii fiind puși în imposibilitatea de a prevedea în mod rezonabil conduita pe care trebuie să o adopte, putând fi supraimpozitați în mod arbitrar, fără nicio justificare rezonabilă. Se arată că un impozit reprezintă o plată către stat, obligație a proprietarilor, raportat la valoarea intrinsecă a clădirii („averea”). Alte elemente (modul de exercitare de către proprietar a dreptului de proprietate și estetica imobilului) nu pot avea o influență în privința valorii impozitului. Majorarea impozitului nu este o plată datorată de proprietar pentru avere (valoarea imobilului), ci reprezintă o sancțiune contravențională deghizată, prin care se pedepsește un comportament pretins nelegal. Or, în opinia autoarei excepției, este vădit neconstituțională obligarea la plata unei sume de bani care, în realitate, nu are natura**

juridică a unui impozit. Potrivit Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, impozitul este unic și pentru fiecare impozit se emite o singură declarație de impunere raportat la valoarea de impozitare a imobilului, însă, în privința impozitului majorat, se emite o declarație de impunere distinctă, ceea ce arată din nou că, în realitate, această sumă percepută suplimentar este o sancțiune. Totodată, se mai susține că, drept urmare a prevederilor art. 489 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, proprietarii de clădiri nu sunt egali în fața legii, ei putând să fie impozitați suplimentar fără niciun criteriu clar care să justifice un tratament diferit. Menționează că art. 489 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal utilizează termenul „neîngrijite” fără a-l defini și fără o corelare a stării de neîngrijire a imobilului cu mărirea de până la 500% a impozitului, ceea ce are drept consecință o impozitare suplimentară pe baza unor criterii arbitrare, iar prin majorarea cu 500% a impozitului pentru unii proprietari se încalcă însuși dreptul de proprietate al proprietarului clădirii, precum și principiul așezării juste a sarcinilor fiscale. Așa fiind, fără o justificare rațională, unii proprietari de clădiri sunt obligați la o contribuție vădit exagerată și injustă (de până la 5 ori mai mare față de restul proprietarilor) la cheltuielile publice. În fine, apreciază ca fiind încălcate și dispozițiile art. 139 din Constituție, deoarece legea nu stabilește limitele și condițiile în care poate să fie majorat impozitul, ci se acordă posibilitatea ca acesta să fie stabilit în mod arbitrar de consiliile locale sau județene, prin acte juridice inferioare legii.

6. **Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază că prevederile art. 489 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal nu contravin dispozițiilor constituționale invocate.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum a fost reținut în dispozitivul actului de sesizare, îl constituie prevederile art. 489 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015. Din examinarea notelor scrise depuse la dosar, Curtea constată însă că, în concret, autoarea excepției critică numai conținutul normativ cuprins în alin. (5) și (6) ale art. 489 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, care constituie, astfel, obiect al excepției de neconstituționalitate.

Potrivit textului de lege criticat, „(5) *Consiliul local poate majora impozitul pe clădiri și impozitul pe teren cu până la 500% pentru clădirile și terenurile neîngrijite, situate în intravilan.*”

(6) *Criteriile de încadrare în categoria clădirilor și terenurilor prevăzute la alin. (5) se adoptă prin hotărâre a consiliului local.*”

11. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) în componenta privind calitatea legii, ale art. 16 alin. (1) — *Egalitatea în drepturi*, ale art. 44 alin. (1) și (2) — *Dreptul de proprietate privată*, ale art. 56 — *Contribuții financiare*, precum și ale art. 139 alin. (2) — *Impozite, taxe și alte contribuții*.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 489 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate din perspectiva unor critici identice celor invocate în prezenta cauză, fiind formulate de aceeași autoare a excepției, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale, în acest sens fiind Decizia nr. 425 din 17 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 809 din 24 august 2021, sau Decizia nr. 553 din 14 septembrie 2021, nepublicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, la momentul pronunțării prezentei decizii, prin care Curtea a constatat că acestea sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

13. În jurisprudența menționată, Curtea a reținut că prin Decizia nr. 572 din 1 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 337 din 27 aprilie 2020, instanța de contencios constituțional a constatat că măsura instituită prin lege este proporțională cu scopul urmărit, respectiv constituirea de resurse financiare la bugetul local. Practic, dispozițiile legale criticate permit autorităților locale să majoreze cotele de impozitare pe baza unor criterii cum sunt cele economice, sociale, geografice, precum și în funcție de necesitățile bugetare locale. Legea fixează, în același timp, și o limită maximă la care pot apela autoritățile locale. Astfel, se poate avea în vedere împărțirea pe zone a unui oraș (zonă centrală — periferie, zone prospere din punct de vedere economic — zone defavorizate). Atât timp cât criteriile folosite se aplică tuturor persoanelor aflate în aceeași situație, astfel de prevederi legale nu sunt afectate de vreun viciu de neconstituționalitate, legiuitorul având o largă marjă de apreciere în materie fiscală.

14. Curtea, având în vedere jurisprudența sa anterioară, spre exemplu, Decizia nr. 268 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 487 din 1 iulie 2014, paragraful 44, a reținut că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, un stat contractant, mai ales atunci când elaborează și pune în practică o politică în materie fiscală, se bucură de o marjă largă de apreciere, cu condiția existenței unui „just echilibru” între cerințele interesului general și imperatiile apărării drepturilor fundamentale ale omului (a se vedea Hotărârea din 23 februarie 2006, pronunțată în Cauza *Stere și alții împotriva României*, paragraful 50). Astfel, legiuitorul trebuie să dispună, la punerea în aplicare a politicilor sale, mai ales cele sociale și economice, de o marjă de apreciere pentru a se pronunța atât asupra existenței unei probleme de interes public care necesită un act normativ, cât și asupra alegerii modalităților de aplicare a acestuia, care să facă „posibilă menținerea unui echilibru între interesele aflate în joc” (Decizia din 4 septembrie 2012, pronunțată în Cauza *Dumitru Daniel Dumitru și alții împotriva României*, paragrafele 41 și 49).

15. Principiile constituționale amintite implică un complex de condiții de care legiuitorul este ținut atunci când instituie anumite obligații fiscale în sarcina contribuabililor, întrucât fiscalitatea trebuie să fie nu numai legală, ci și proporțională, rezonabilă, echitabilă și să nu diferențieze impozitele pe criteriul grupelor sau categoriilor de cetățeni (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 6 din 25 februarie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 61 din 25 martie 1993). Din cele de mai sus, rezultă că stabilirea prin lege a unui impozit trebuie să respecte cel puțin patru criterii: echitate, proporționalitate, rezonabilitate și nediscriminare. Întrunirea cumulativă a acestor

patru criterii legitimează din punct de vedere constituțional stabilirea unui impozit. Printr-o atare conduită, legiuitorul respectă întru totul dispozițiile art. 56 și 139 din Constituție, fără a afecta alte drepturi și libertăți fundamentale, în schimb, nerespectarea acestor criterii cu valoare constituțională duce implicit la încălcarea dreptului fundamental aplicabil în cauză (a se vedea Decizia nr. 940 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 524 din 28 iulie 2010).

16. Cu privire la rezonabilitatea și echitabilitatea impozitului, Curtea, în jurisprudența sa, a constatat că legiuitorul este în drept să stabilească impozite pentru a alimenta în mod constant și ritmic bugetul de stat, însă trebuie să manifeste o deosebită atenție atunci când stabilește materia impozabilă (a se vedea Decizia nr. 940 din 6 iulie 2010, precitată). De asemenea, așezarea justă a sarcinilor fiscale trebuie să reflecte însuși principiul egalității cetățenilor în fața legii, prin impunerea unui tratament identic pentru situații identice. Astfel, din evaluarea cadrului legal cu privire la impozitul pe clădiri, la impozitul pe teren și la impozitul pe mijloacele de transport, ca regulă generală, se prevede că orice persoană care are în proprietate o clădire situată în România datorează anual impozit pentru acea clădire [art. 455 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal], orice persoană care are în proprietate teren situat în România datorează pentru acesta un impozit anual [art. 463 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal] sau orice persoană care are în proprietate un mijloc de transport care trebuie înmatriculat/înregistrat în România datorează un impozit anual pentru acesta [art. 468 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal], exceptând cazul în care în lege se prevede diferit.

17. Or, în concordanță cu ceea ce instanța de contencios constituțional a statuat în mod constant, respectiv faptul că egalitatea de tratament presupune în mod necesar identitatea de situații juridice, calificarea unei reglementări ca fiind discriminatorie se justifică doar atunci când, pentru situații similare, se instituie regimuri juridice diferite pentru persoanele cărora li se aplică (a se vedea Decizia nr. 432 din 21 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.176 din 13 decembrie 2004). Curtea a constatat că prevederile criticate se aplică deopotrivă, în mod egal, tuturor celor care cad sub incidența lor, de la momentul de referință stabilit de legiuitor, respectiv începutul anului calendaristic, și pe tot parcursul anului calendaristic. Ca atare, o asemenea măsură, instituită prin normele criticate, este expresia obligației pozitive a statului de a asigura ritmicitatea și certitudinea alimentării bugetelor locale cu sumele de bani aferente obligațiilor fiscale care revin în sarcina contribuabililor, fiind o măsură de protecție a bugetului general consolidat, respectiv a bugetelor locale, după caz, măsură care ține seama de complexul de circumstanțe care pot exista.

18. Având în vedere principiul așezării juste a sarcinilor fiscale, coroborat cu dreptul de proprietate privată, Curtea a observat că, pe de o parte, aspectele referitoare la impozite și taxe implică un complex de condiții de care legiuitorul, deși are o marjă de apreciere, trebuie să țină seama atunci când instituie anumite contribuții financiare în sarcina contribuabililor și, pe de altă parte, că dreptul de proprietate nu este un drept absolut, ci poate fi supus anumitor limitări, potrivit art. 44 alin. (1) din Constituție, limite care, indiferent de natura lor, nu se confundă cu însăși suprimarea dreptului de proprietate. De principiu, o sarcină fiscală determină diminuarea patrimoniului celui în sarcina căruia cade obligația fiscală, dar această diminuare nu conduce la suprimarea dreptului de proprietate.

19. Curtea, în jurisprudența sa, a constatat că, potrivit art. 44 din Constituție, legiuitorul este în drept să stabilească conținutul și limitele dreptului de proprietate. De principiu, aceste limite au în vedere obiectul dreptului de proprietate și atributele acestuia și se instituie în vederea apărării intereselor sociale și economice generale sau pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale altor persoane, esențial fiind

ca prin aceasta să nu fie anihilat complet dreptul de proprietate (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 19 din 8 aprilie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 24 mai 1993). De asemenea, Curtea a statuat, prin Decizia nr. 59 din 17 februarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 9 martie 2004, că, în temeiul art. 44 din Constituție, legiuitorul ordinar are competența de a stabili cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principală conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat. Așadar, textul art. 44 alin. (1) din Constituție cuprinde expres o dispoziție în temeiul căreia legiuitorul are competența de a stabili conținutul și limitele dreptului de proprietate. Justificarea trebuie analizată și prin prisma unei cerințe generale, care se referă, în mod esențial, la principiul proporționalității. Conform acestui principiu, orice măsură luată trebuie să fie adecvată — capabilă în mod obiectiv să ducă la îndeplinirea scopului, necesară — nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea scopului și proporțională — corespunzătoare scopului urmărit. Astfel, măsurile legale criticate au un scop legitim, acela de a asigura alimentarea bugetelor locale și disciplinarea contribuabililor. Ele sunt adecvate, întrucât corespund scopului urmărit, și necesare într-o societate democratică, legiuitorul apelând la un set de măsuri rezonabile. De asemenea, ele păstrează justul echilibru între interesele colective și cele individuale.

20. Prin urmare, Curtea a constatat că această orientare legislativă în materie fiscală a ținut seama de realitățile socioeconomice existente, aspect cu privire la care, astfel cum s-a arătat mai sus, legiuitorul are o largă marjă de apreciere (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 293 din 26 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 938 din 7 noiembrie 2018).

21. Referitor la susținerea potrivit căreia reglementarea criticată din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal este neconstituțională întrucât acordă posibilitatea ca impozitele să fie stabilite în mod arbitrar de către consiliile locale sau județene, peste limitele și condițiile legii, prin Decizia nr. 826 din 17 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 229 din 8 martie 2021, Curtea a observat că, în ceea ce privește cota concretă a impozitului pe clădiri, legiuitorul lasă această posibilitate autorităților deliberative de la nivel local, respectiv această cotă se stabilește prin hotărâre a consiliului

local, iar la nivelul municipiului București, această atribuție revine Consiliului General al Municipiului București. Or, consiliul local este parte a autorităților administrației publice locale, prin care se realizează autonomia locală (a se vedea Decizia nr. 822 din 7 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 593 din 7 august 2008). În acest sens, prevederile art. 120 și 121 din Constituție consacră principiul autonomiei locale și stabilesc că autoritățile administrației publice prin care acesta se realizează funcționează ca autorități administrative autonome și rezolvă treburile publice din comune și din orașe în condițiile legii. Față de această împrejurare, Curtea a constatat că soluția legislativă criticată este o aplicare a prevederilor constituționale ale art. 120 și 121, coroborate cu cele ale art. 137 alin. (1), referitoare la formarea, administrarea, întrebuintarea și controlul resurselor financiare ale autorităților administrativ-teritoriale și ale instituțiilor publice, precum și cu cele ale art. 139, potrivit cărora impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege, iar impozitele și taxele locale se stabilesc de consiliile locale sau județene, în limitele și în condițiile legii.

22. Totodată, din analiza ansamblului legislativ ce reglementează taxele și impozitele locale, Curtea a observat că prin Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 18 iulie 2006, impozitele și taxele pe proprietate — impozitul pe clădiri și impozitul pe terenuri — sunt venituri proprii care se prevăd în bugetele proprii ale comunelor, orașelor, municipiilor, sectoarelor municipiului București și al municipiului București. Prin urmare, Curtea a reținut că autoritățile administrației publice locale, prevăzute la nivel atât constituțional, cât și legal, cunosc cel mai bine situația financiară a unităților administrativ-teritoriale, problemele economice și sociale concrete ce necesită cheltuieli de la bugetele locale și, implicit, nevoile privind alimentarea prin taxe și impozite a acestor bugete locale, precum și situația și capacitatea financiară a contribuabililor, context în care trebuie să aibă în vedere un just echilibru între interesul public local sau general și interesul individual, respectiv posibilitățile materiale ale contribuabililor comunității locale respective.

23. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează aplicabilitatea și în prezenta cauză.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea TIMMOBILIA — S.R.L., cu sediul social în Timișoara, în Dosarul nr. 1.801/30/2018 al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 489 alin. (5) și (6) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 19 octombrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 1.134/2020 privind declanșarea procedurilor de expropriere a tuturor imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Autostrada Sibiu—Pitești” — Secțiunea 5 Curtea de Argeș—Pitești, aflate pe raza localităților Budeasa, Curtea de Argeș, Mălureni și municipiul Pitești, din județul Argeș

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, precum și al art. 9 alin. (8), art. 11 alin. (7) și art. 32 alin. (2) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 1.134/2020 privind declanșarea procedurilor de expropriere a tuturor imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Autostrada Sibiu—Pitești” — Secțiunea 5 Curtea de Argeș—Pitești, aflate pe raza localităților Budeasa, Curtea de Argeș, Mălureni și municipiul Pitești, din județul Argeș, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1319 din 31 decembrie 2020, se modifică după cum urmează:

1. Pozițiile nr. crt. 93, 96, 120, 122, 124, 126, 335 și 345 se modifică, în sensul actualizării, în condițiile legii, a elementelor de identificare și a sumelor individuale aferente despăgubirilor, în conformitate cu anexa la prezenta hotărâre.

2. Pozițiile nr. crt. 137, 264 și 297 se modifică, în sensul actualizării, în condițiile legii, a elementelor de identificare, în conformitate cu anexa la prezenta hotărâre.

Art. II. — Suma devenită disponibilă, ca urmare a actualizării elementelor de identificare și a sumelor individuale aferente despăgubirilor, prevăzute la art. I pct. 1, pentru imobilele identificate la pozițiile nr. crt. 93, 96, 120, 122, 124, 126, 335 și 345 din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 1.134/2020 se restituie la bugetul de stat, în termen de 90 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei hotărâri.

Art. III. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., răspunde de realitatea datelor din anexa la prezenta hotărâre, de modul de utilizare, în conformitate cu prevederile legale, a sumei alocate potrivit prevederilor prezentei hotărâri, precum și de corectitudinea datelor înscrise în documentele care au stat la baza stabilirii acestora.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru, ministrul
transporturilor și infrastructurii,
Constantin-Gabriel Bunduc,
secretar de stat
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

LISTA
cuprinzând imobilele proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică
„Autostrada Sibiu—Pitești” — Secțiunea 5, județul Argeș, pe raza localității Curtea de Argeș, proprietarii sau deținătorii acestora,
precum și sumele individuale aferente despăgubirilor

Nr. crt.	Poziție din Holărarea Guvernului nr. 1.134/2020	Județ	Unitate administrativ-teritorială	Nume și prenume proprietar/deținător	Tarifa	Parcelă	Nr. cadastral/ Nr. topo/ Nr. ID	Nr. carte funciara	Categoria de folosință	Extravilan/ Intravilan	Suprafața totală (mp)	Suprafața de expropriat teren (mp)	Suprafața de expropriat construcții (mp/ml/mc)	Valoarea de despăgubire, conform Legii nr. 255/2010 (lei)
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	93	ARGEȘ	CURTEA DE ARGEȘ	FLOREA MIHAIL BUCUR	67	—	82257	82257	Fâneată	Intravilan	560,00	27,00	—	279,45
2	96	ARGEȘ	CURTEA DE ARGEȘ	BONCEA GHEORGHE, BONCEA CARMEN NICOLETA	—	—	86758	86758	Curți- construcții	Intravilan	324,00	67,00	—	1.618,05
									Arabil			32,00	—	331,20
3	120	ARGEȘ	CURTEA DE ARGEȘ	DINA VALENTIN, DINA MARIANA MIHAELA	67	—	80876	80876	—	—	—	—	Casă tip P + 1E S = 45,00 mp	68.310,00
									Arabil			1.346,00	—	13.931,10
4	122	ARGEȘ	CURTEA DE ARGEȘ	MELEACA VERONICA	—	—	84962	84962	—	Intravilan	984,00	257,00	—	6.206,55
									Curți- construcții			54,00	—	558,90
5	124	ARGEȘ	CURTEA DE ARGEȘ	DINA VIOREL	—	—	1536	87148	—	Intravilan	664	45,00	—	1.086,75
									Curți- construcții			416,00	—	4.305,60
									—			—	Anexă S = 24 mp	2.760,00
									Arabil			—	—	Anexă S = 2,00 mp
									—				Împrejmuire L = 52,83 ml H = 1,70 m	25.949,76

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
6	126	ARGEȘ	CURTEA DE ARGEȘ	ACHIM MARIA LIDIA	—	—	85046	85046	Arabil Livadă	Intravilan	3.405,00	574,00 84,00	—	5.940,90 869,40
7	137	ARGEȘ	CURTEA DE ARGEȘ	CIGOIANU EUGENIA	—	—	—	—	Fâneată	Intravilan	6.500,00	2.893,00	Împrejmuire L = 79,60 ml	10.582,02 29.942,55
8	264	ARGEȘ	CURTEA DE ARGEȘ	BURCIN VASILE, BURCIN MELANIA	—	—	88026	88026	Arabil Livadă	Intravilan	684,00	236,00 119,00	—	893,04 1.231,65
9	297	ARGEȘ	CURTEA DE ARGEȘ	MARIN ION, MARIN GABRIELA	—	—	—	—	Livadă	Intravilan	2.895,00	1.178,00	Împrejmuire L = 16,52 ml	3.488,03 12.192,30
10	335	ARGEȘ	CURTEA DE ARGEȘ	RUDEANU MARIA	—	—	—	—	Vii Arabil Drum	Intravilan Extravilan	18.000,00	162,00 4.369,00 62,00 240	—	1.676,70 45.219,15 320,85 552,00
11	345	ARGEȘ	CURTEA DE ARGEȘ	RUDEANU PAULA	49	—	—	—	Fâneată Drum	Intravilan Intravilan	8.700,00	5.389,00 202,00	Împrejmuire L = 37,81 ml	1.434,89 55.776,15 1.045,35 2.291,42
									Fâneată	Extravilan	—	310,00	Anexă S = 36,00 mp	6.210,00 713,00

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Direcția Asigurare Logistică Integrată, precum și trecerea unei construcții din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia în vederea casării

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile art. 1 și 2 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 288 și art. 361 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar, ca urmare a reevaluării, a imobilului înregistrat la M.F. cu nr. 105900, aflat în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Direcția Asigurare Logistică Integrată, potrivit datelor prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, pentru scoaterea din funcțiune în vederea casării, a unei construcții din imobilul cu nr. M.F. 105900, aflat în administrarea Ministerului Afacerilor

Interne — Direcția Asigurare Logistică Integrată, potrivit datelor prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — Ministerul Afacerilor Interne își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor interne,

Lucian Nicolae Bode

Ministrul finanțelor,

Adrian Căciu

București, 23 iunie 2022.

Nr. 813.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului aflat în domeniul public al statului și administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Direcția Asigurare Logistică Integrată, pentru care se actualizează valoarea de inventar, ca urmare a reevaluării

Nr. M.F.	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Adresa imobilului	Persoana juridică ce administrează imobilul (CUI)	Valoarea de inventar actualizată (lei)
105900	8.19.01	47-110	Municipiul București, sectorul 5	Ministerul Afacerilor Interne — Direcția Asigurare Logistică Integrată (CUI) 4267060	40.390.748,54

ANEXA Nr. 2

DATELE DE IDENTIFICARE

aferente construcției aflate în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Direcția Asigurare Logistică Integrată, care trece din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea casării

Nr. M.F.	Codul de clasificare	Denumirea	Adresa	Persoana juridică ce administrează imobilul	Caracteristicile bunului care trece în domeniul privat al statului	Valoarea bunului care trece în domeniul privat al statului (lei)
105900 (parțial)	8.19.01	47-110	Municipiul București, sectorul 5	Ministerul Afacerilor Interne — Direcția Asigurare Logistică Integrată (CUI) 4267060	Construcție C5 în suprafață construită/desfășurată de 515 mp C.F. nr. 226544	698.307,48

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

**privind modificarea și completarea anexelor nr. 1 și 2 la
Ordinul ministrului sănătății nr. 443/2022 pentru aprobarea
prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, valabile
în România, care pot fi utilizate/comercializate de către
deținătorii de autorizație de punere pe piață a medicamentelor
sau reprezentanții acestora, distribuitorii angro și furnizorii de
servicii medicale și medicamente pentru acele medicamente
care fac obiectul unei relații contractuale cu Ministerul
Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de
sănătate publică județene și a municipiului București,
cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor
autorizate de punere pe piață în România, a prețurilor de
referință generice și a prețurilor de referință inovative**

Văzând Referatul de aprobare nr. A.R. 10.520/2022 al Direcției politica medicamentului, a dispozitivelor și tehnologiilor medicale din cadrul Ministerului Sănătății, având în vedere prevederile art. 890 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de prevederile Ordinului ministrului sănătății nr. 368/2017 pentru aprobarea Normelor privind modul de calcul și procedura de aprobare a prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Anexele nr. 1 și 2 la Ordinul ministrului sănătății nr. 443/2022 pentru aprobarea prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, valabile în România, care pot fi utilizate/comercializate de către deținătorii de autorizație depunere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții acestora, distribuitorii angro și furnizorii de servicii medicale și medicamente pentru acele medicamente care fac obiectul unei relații contractuale cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în România, a prețurilor de referință generice și a prețurilor de referință inovative, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 194 și 194 bis din 28 februarie 2022, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează conform anexei*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prevederile prezentului ordin intră în vigoare începând cu luna iulie 2022.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Alexandru Rafila

București, 27 iunie 2022.

Nr. 1.698.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 640 bis, care se poate achiziționa de la Biroul pentru relații cu publicul din Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București.

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN**privind acordarea autorizației de funcționare provizorie Fundației „Smart Children”
din municipiul Brașov pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular
Școala Gimnazială „PREMS” din municipiul Brașov**

Având în vedere prevederile art. 24 alin. (3) lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile art. 11 lit. a), respectiv art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare, luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 1 din 29.03.2022 privind propunerea de acordare a autorizației de funcționare provizorie pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular evaluate în perioada 17 mai—17 decembrie 2021,

având în vedere Referatul de aprobare nr. 2.720 din 2.05.2022 privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „PREMS” din municipiul Brașov,

în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă autorizația de funcționare provizorie Fundației „Smart Children” din municipiul Brașov, pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „PREMS”, cu sediul în municipiul Brașov, Str. 13 Decembrie nr. 94, județul Brașov, pentru nivelul de învățământ „liceal” (nivel 4, conform Hotărârii Guvernului nr. 918/2013 privind aprobarea Cadrului național al calificărilor, cu modificările și completările ulterioare), profilul „real” (filiera teoretică), specializarea „științe ale naturii” (limba engleză intensiv), profilul „umanist” (filiera teoretică), specializarea „științe sociale (limba engleză intensiv)”, forma de învățământ „cu frecvență”, limba de predare „română”, începând cu anul școlar 2022—2023, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Autorizarea de funcționare provizorie conferă Fundației „Smart Children” din municipiul Brașov calitatea de furnizor de educație, respectiv dreptul de organizare și desfășurare a procesului de învățământ pentru specializările din nivelul de învățământ „liceal” din cadrul unității de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „PREMS” din municipiul Brașov, menționată la art. 1.

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „PREMS” din municipiul Brașov are următoarele obligații:

a) de a angaja personal didactic de conducere și de predare, cu respectarea prevederilor Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și a tuturor celorlalte reglementări legale în vigoare;

b) de a solicita acreditarea în termen de maximum trei ani de la absolvirea primei promoții, conform prevederilor legale în vigoare, dar nu mai târziu de anul școlar 2028—2029, pentru nivelul de învățământ „liceal”, sub sancțiunea ridicării autorizației de funcționare provizorie;

c) de a întocmi și înainta la Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar raportul anual de evaluare internă a calității, până cel mai târziu la data de 15 octombrie a fiecărui an (<https://calitatearacip.eu>).

(2) Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Brașov, va monitoriza punerea în aplicare a prevederilor prezentului articol.

Art. 4. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „PREMS” din municipiul Brașov este monitorizată și controlată periodic de Ministerul Educației, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar și de Inspectoratul Școlar Județean Brașov, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acordării autorizației de funcționare provizorie.

Art. 5. — Fundația „Smart Children” din municipiul Brașov, unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „PREMS” din municipiul Brașov, Ministerul Educației, Inspectoratul Școlar Județean Brașov și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 23 mai 2022.
Nr. 3.874.

Județul Brașov

Nr. crt.	Denumirea unității de învățământ	Hotărârea ARACIP de evaluare/data	Denumirea persoanei juridice inițiatoare	Adresa unității de învățământ, tel./fax, e-mail	Nivelul de învățământ/ Nivelul de calificare	Domeniul/ Profilul	Domeniul pregătirii de bază	Calificarea profesională/ Specializarea	Limba de predare	Forma de învățământ
1.	Școala Gimnazială „PREMS”	22 din 7.12.2021	Fundația „Smart Children”	Municipiul Brașov, Str. 13 Decembrie nr. 94, tel. 0268/545873, office@scoalaprems.ro	Liceal/Nivel 4 (conform Hotărârii Guvernului nr. 918/2013, cu modificările și completările ulterioare)	Real		Științe ale naturii (limba engleză intensiv)	Română	Cu frecvență
						Umanist		Științe sociale (limba engleză intensiv)		
Capacitate maximă de școlarizare*) — 75 de formațiuni de studiu/2 schimburi (maximum 39 de formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 36 de formațiuni de studiu/schimbul 2) Număr de formațiuni de studiu care pot fi școlarizate, conform resursei umane calificate identificate: 8 formațiuni de studiu										

*) Capacitatea de școlarizare reprezintă numărul maxim de formațiuni de studiu care pot fi școlarizate în două schimburi în sălile de clasă și cabinete (excluzând laboratoare, ateliere) la nivelul unității de învățământ.

MINISTERUL EDUCAȚIEI

O R D I N

**privind acordarea acreditării Grădiniței cu program normal
și program prelungit „Castelino Baby” din municipiul București**

Având în vedere prevederile art. 24 alin. (3) lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile art. 11 lit. a) și art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare, ținând cont de dispozițiile Ordinului ministrului educației naționale nr. 4.547/2017*) privind acordarea autorizării de funcționare provizorie S.C. Castelino Baby — S.R.L. din municipiul București pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program normal și program prelungit „Castelino Baby” din municipiul București,

luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 1 din 29.03.2022 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular evaluată în perioada 17 mai—17 decembrie 2021,

având în vedere Referatul de aprobare nr. 2.716 din 2.05.2022 privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program normal și program prelungit „Castelino Baby” din municipiul București,

*) Ordinul ministrului educației naționale nr. 4.547/2017 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

În temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program normal și program prelungit „Castelino Baby”, cu sediul în municipiul București, strada Prof. Ion Ursu nr. 21, sectorul 2, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, program „normal” și program „prelungit”, limba de predare „română”, începând cu anul școlar 2022—2023, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program normal și program prelungit „Castelino Baby” din municipiul București, acreditată potrivit dispozițiilor art. 1, este persoană juridică de drept privat și de interes public, parte a sistemului național de învățământ, și beneficiază de toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege.

Art. 3. — Personalul didactic, didactic auxiliar și personalul nedidactic din unitatea de învățământ preuniversitar particular autorizată Grădinița cu program normal și program prelungit „Castelino Baby” din municipiul București, angajat conform prevederilor legii, se preia la unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Grădinița cu program normal și program prelungit „Castelino Baby” din municipiul București.

Art. 4. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program normal și program prelungit „Castelino Baby” din municipiul București are obligația de a solicita evaluarea externă periodică în termen de maximum 5 ani de la obținerea acreditării, dar nu mai târziu de anul școlar 2026—2027.

Art. 5. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program normal și program prelungit „Castelino Baby” din municipiul București dispune de patrimoniu propriu, care nu poate fi înstrăinat sau diminuat și va fi utilizat numai în interesul învățământului.

(2) În cazul desființării, dizolvării sau lichidării, patrimoniul unității de învățământ preuniversitar particular acreditate Grădinița cu program normal și program prelungit „Castelino Baby” din municipiul București revine fondatorilor.

Art. 6. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program normal și program prelungit „Castelino Baby” din municipiul București este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Municipiului București, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 7. — S.C. Castelino Baby — S.R.L. din municipiul București, unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Grădinița cu program normal și program prelungit „Castelino Baby” din municipiul București, Ministerul Educației, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Municipiului București duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 23 mai 2022.
Nr. 3.876.

Municipiul București, sectorul 2

ANEXĂ

Nr. crt.	Denumirea unității de învățământ	Hotărârea ARACIP de evaluare/data	Denumirea persoanei juridice inițitoare	Adresa unității de învățământ, tel./fax, e-mail	Nivelul de învățământ/ Nivelul de calificare	Domeniul/ Profilul	Domeniul pregătirii de bază	Calificarea profesională/ Specializarea	Limba de predare	Forma de învățământ
1.	Grădinița cu program normal și program prelungit „Castelino Baby”	21/25.11.2021	S.C. Castelino Baby — S.R.L.	Str. Prof. Ion Ursu nr. 21, sectorul 2, tel.: 0731/995600, gradinita@castelinobaby.ro	Preșcolar				Română	PN și PP
Capacitate maximă de școlarizare*) — 5 formațiuni de studiu/1 schimb (maximum 5 formațiuni de studiu/schimbul 1)										

*) Capacitatea de școlarizare reprezintă numărul maxim de formațiuni de studiu care pot fi școlarizate în două schimburi în sălile de clasă și cabinete (excluzând laboratoare, ateliere) la nivelul unității de învățământ.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.380	380	138
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
 Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
 Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

